

Corpus Dionysiacum Areopagiticum (CD) – základní data

50 – sv. Pavel přichází do Athén → po jeho vystoupení na Areopagu se k němu připojuje „Dionysios z Areopagu“, podle tradice první athénský biskup.

532 – první historicky dochovaná zmínka o *CD* v aktech jednání mezi zastánci a odpůrci monofysitismu v Konstantinopoli → autority Dionysia Areopagity se dovolává Severus z Antiochie X biskup Hypatius z Efesu vznáší pochybnost o autenticitě *CD*.

po 532 – Jan ze Skythopole píše komentář k *CD*, v předmluvě dokazuje pravověrnost těchto spisů a zároveň vyvrací námitky zpochybňující jeho autenticitu.

před 662 – Maximos Vyznavač (580–662) píše komentáře k *CD* → tyto spisy bez výhrad považuje za autentické.

827 – byzantský císař Michael II. posílá *CD* jako dar Ludvíkovi Pobožnému → Hilduin, opat z královského kláštera St. Denis, posléze překládá *CD* do latiny → Hilduin navíc sepisuje *Utrpení přesvatého Dionysia*, v němž autora *CD*, považovaného za apoštolova žáka, navíc ztotožnil s prvním pařížským biskupem, který zemřel mučednickou smrtí kolem roku 250 na Montmartru.

kolem 860 – Jan Scotus Eriugena znovu překládá *CD* do latiny → Eriugena též sepsal komentář k *Nebeské hierarchii*.

1137–1147 – opat Suger ze St. Denis dává vybudovat první gotickou katedrálu → podle některých historiků umění (Erwin Panofsky) se přitom nechal inspirovat metafyzikou *CD*.

1457 – Lorenzo Valla ve svých *Poznámkách k Novému Zákonu* (vydaných 1504 Erasmem Rotterdamským) odhaluje „areopagitskou fikci“.

1895 – Josef Stiglmayr publikuje článek *Der Neuplatoniker Proclus als Vorlage des sogenannten Dionysius Areopagita in der Lehre vom Uebel* → ve 4. kapitole spisu *O božských jménech* rozpoznává stopy vlivu pojednání *De malorum subsistentia* novoplatonika Prokla (412–485).

